

Ali bo Dinos organizator četrtga zveznega srečanja ?



V **SEKUNDARNIH SIROVINAH**, mesečnem časopisu poslovnega združenja organizacij združenega dela s področja sekundarnih surovin INOT Beograd, v 193. avgustovski številki, je na prvi strani objavljen program letošnjega zveznega srečanja delavcev naše dejavnosti in vest, da je DINOS načelno sprejel vlogo „domačina“.

Srečanje bo 24., 25. in 26. septembra (petek, sobota in nedeljo) v RABCU, turističnem mestecu ob morju v Istri.

Udeleženci srečanja bodo lahko tja prišli že 23. septembra 1982, in sicer v hotela HEDERA in MIMOZA.

Stroški bivanja v RABCU bodo znašali za vsakega aktivnega udeleženca srečanja 494,00 din na dan. V to ceno je vključena tudi cena za uporabo tamkajšnjih športnih igrišč.

Do sedaj so udeležbo pismeno potrdile naslednje organizacije združenega dela:

OTPAD Subotica, KOSOVOSIROVINA Titova Mitrovica, METIS Rijeka, OBNOVA Osjek, SIROVINA Sisak, TOZD REOMAT Kragujevac, JUGOSIROVINA Skopje, TRGO-SIROVINA Sarajevo, OTPAD Zrenjanin, UNIJA Zagreb, NOVA SIROVINA Banja Luka, OTPAD Pula, DINOS Ljubljana, SUROVINA Maribor, OBNOVA Beograd, KNEŽEVAC Beograd, OTPAD Vršac in TOZD Gradski odpad Beograd.

Torej 18 od 30 članic Poslovne skupnosti INOT.

Udeleženci bodo tekmovali v naslednjih disciplinah:

1. sortiranje odpadkov papirja
2. sortiranje odpadkov barvnih kovin
3. rezanje odpadkov železa
4. nakladanje in razkladanje odpadkov s kontejnerjem
5. mali nogomet moških
6. namizni tenis moških in ženske
7. šah, igrajo lahko tudi mešani pari
8. vlečenje vrvi, moški
9. streljanje, moški in ženske
10. keglanje, moški in ženske
11. plavanje, moški in ženske
12. metanje krogel, moški in ženske
13. skok v daljino z mesta, moški in ženske
14. pikado, ženske
15. „kros, obvezen tek za vse aktivne udeležence srečanja, za moške na 1000 m, za ženske pa na 600 m.

Naj naše delavce, ki se nekoliko ukvarjajo tudi s športom spomnimo, da je bilo prvo srečanje oziroma, da so bile prve delavske športne igre INOTA leta 1977 v Splitu, druge leta 1978 v Poreču in tretje leta 1979 v Šibeniku. Četrto srečanje, ki bi moralo biti leta 1980 na PALIČU, blizu Subotice, je bilo odpovedano „v interesu doslednega izvajanja stabilizacije“, kakor nam je bilo uradno sporočeno iz Beograda. Verjetno so zdaj v Beogradu prišli na to, da so takšna srečanja koristna tudi s stališča stabilizacije gospodarstva, če se izraz volje neposredno zainteresiranih delavcev.

Obvestilo iz časopisa Sekundarne sirovine objavljamo tudi v srbohrvatskem jeziku, za delavce, ki niso iz slovenskega jezikovnega območja.

REZULTAT OCENA IN PODUK

IZREDNE AKCIJE ZBIRANJA STAREGA PAPIRJA

Namen izredne akcije je bil zajeti dodatne možne količine odpadnega papirja, razbremeniti uvoz in zbrana sredstva nameniti obnovi oktroškega okrevališča na Debelem rtiču blizu Kopra. (Glej glasilo DINOS, št. 6-111).

V akciji, ki je potekala od 3. do 17.6. 1982 in katere pobudnik je bil Republiški komite za tržišče in gospodarska gibanja, so OZD za zbiranje, pripravo in promet s sekundarnimi surovinami zbrale skupaj 604.202 kg odpadnega papirja. Od tega:

DINOS	377.210 kg
PAPIRSERVIS	143.950 kg
SUROVINA	133.042 kg

Od teh količin je samo 30-40 % količin iz novih virov, ostale količine pa so od dosedanjih rednih dobaviteljev, ki so ta papir odstopili tej akciji.

Rezultat akcije je pod pričakovanim. OZD za pripravo sekundarnih surovin so skrbno spremljale potek akcije in po zaključku pripravile skupno analizo, na sestanku 29. junija 1982. Analiza slabosti in pomanjklivosti v tej prvi izredni akciji že opredeljuje pristop v naslednjih izrednih akcijah, če ne bomo skušali zajemanje starega papirja v običajnih virih organizirati kot stalne akcije, ki bodo sčasoma prerasle v ustaljeno tehnologijo, v kateri bodo nosilci pobud in izvajalci zbiranja osnovne organizacije sindikata in mladine v OZD.

Ugotovitve zajemanje odpadnega papirja v izredni akciji so:

– Zaradi časovno prekratkih priprav akcija ni bila organizacijsko dovolj pripravljena. Pomanjklivosti so bile v preskromnem obveščanju preko javnih občil in drugače vse do poučevanja imetnikov starega papirja, kako naj se organizirajo v akciji, da bomo skupno dosegli najboljše rezultate.

Imetnikom je časovna stiska onemogočila sortiranje in izločanje neuporabnega papirja in zastarele dokumentacije. Če so se le vključili v akcijo, odpadni papir ni bil prinešen na dostopno mesto tako, da so morali delavci Dinosa sami odnašati papir iz kleti, dvorišč in višjih nadstropij. Ker „Rdeči križ“, verjetno zaradi časovne stiske, ni pripravil v smislu dogovora časovno usklajene načrte zajemanja, s spiski imetnikov in dnevnim razporejanjem vozil, smo zbiralci v glavnem prihajali na telefonski klic imetnikov, seveda včasih tudi samo po nekaj kg odpadnega papirja. OZD so v večini primerov same organizirale prevzem.

– Razdrobljenost zajemanja je v preveliki meri motila redno delo za pripravo sekundarnih surovin.

– Osnovni namen akcije, da se zajamejo dodatne količine odpadnega papirja je bil močno zabrisan s humanim namenom. Del OZD, imetnic starega papirja, je namenil izredni akciji papir iz že poznanih virov in količin, ki se redno zajemajo.

– Zaradi vsega tega so nastali izredno visoki stroški zajemanja. S plačilom Rde-

čemu križu po 2,50 dinarja za kg in stroški prevzemanja ter predelave, lastna cena presega prodajno ceno.

Zaključki ob izredni akciji zajemanja starega papirja so naslednji:

– V uradih, pisarnah in sploh v administraciji ter v manjših trgovinah še vedno obstajajo določene količine neuporabne in zastarele dokumentacije ter drugega starega papirja, ki ga je potrebno zajeti v naslednjih akcijah.

– Akcije je potrebno pripraviti tako, da bodo postale sistem in stalen vir zbiranja in odvažanje starega papirja. Nosilci in izvajalci zbiranja naj bodo člani OO ZS in ZSMS v OZD imetnikov starega papirja.

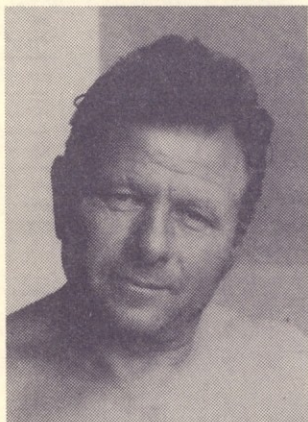
– Humanitarne akcije naj se tudi v bodoče organizira kot samostojne akcije v okviru Rdečega križa.

– V večji meri upoštevati izkušnje OZD, pripravljavec sekundarnih surovin, pri načrtovanju sistema zajemanja uporabnih odpadkov v manjših virih.

Rafael KRAVCAR

(Fotografija na 1. strani: Iz zadnjega srečanja delavcev organizacij združenega dela, članic INOTA v Šibeniku)





Franc KOLOŠA

NAGRADA ZA 2 IZBOLJŠAVI

Na 10. seji DS TOZD POS, ki je bila 10. junija letos, je bila tudi točka o podelitvi nagrade FRANCU KOLOŠI, avtomehaniku iz poslovne enote Maribor, z obrazložitvijo, ki jo je na predlog PE Maribor, pripravil vodja strojne službe Golja ing. Anton.

Iz obrazložitve je razvidno, da je bila nagrada predlagana zaradi velikega prihranka goriva, potrebnega za obratovanje dvigala, ki polni korito stiskalnice ARNOLD in zaradi boljšega delovanja starega grabilca.

Podrobnejša obrazložitev, povzeta iz priloge k vabilu na sejo delavskega sveta, se glasi:

„Za polnjenje korita stiskalnice Arnold se je uporabilo dvigalo LIV Postojna, montirano na staro vozilo TAM 5000 K. Za normalno obratovanje dvigala je bilo potrebno delovanje pogonskega motorja s polovično močjo, pri čemer je bila poraba goriva 15 litrov na uro. Pri delovanju je bila preobremenjena prenosna kardanska gred in zato jo je stalno lomilo. Zlomi so se dogajali 3-krat na mesec.

Stroški zastoja delovanja dvigala zaradi popravila in cena novega, drugačnega odgona so znašali 12.000,00 din.

Pri predelavi se je pogon črpalke preuredil in prestavil na glavni odgon, s čemer se je doseglo manjše število obratov. S prestavitvijo odgona v 4. prestavo so se obrati motorja prilagodili delovnim obratom črpalke, zaradi česar je motor deloval z minimalnimi obrati. To je povzročilo, da je poraba goriva padla na 2,5 litra na uro.

Rezultat predelave je torej manjša poraba goriva in izpad okvar na odgonski gredi.

Brez okvar je dvigalo opravilo že 3.000 delovnih ur.

Isti problem je nastajal pri grabilcu prevoznega dvigala 174 T2, vzhodnonemške izdelave. Z dodatnimi ojačitvami, predelavo in zaščito se je dosegel želeni uspeh. S tako rekonstruiranim grabilcem se uspešno opravlja delo brez okvar že eno leto.“

Delavski svet je na seji ugotovil, da je „inovacija“ Franca Kološe povzročila izdaten prihranek pri gorivu in teh-

nično izboljšavo strojne opreme PE Maribor.

Vsi so se strinjali s predlogom za nagrado v višini 10.000,00 din (en stari milijon), obenem pa izrekli mnenje, da bi prihranke pri gorivu in tehnične izboljšave strojev in strojne opreme morali sproti in večkrat stimilirati.

V tej razpravi je bilo tudi pojasnjeno, da je v izdelavi pravilnik o inovacijah in izboljšavah, ki bo točno urejal kaj in koliko se bo nagrajevalo.

Stane KOMAN



V Junijski številki našega glasila smo objavili fotografijo upokoencev naše poslovalnice v Mariboru, tu pa vam predstavljamo delovni kolektiv te poslovalnice. Fotografirali so se, ko so lansko leto proslavljali 35. letnico ustanovitve Dinosa. Sliko nam je posredoval Tone Ivanek iz Gornje Radgone, ki je tudi avtor fotografije.

RAZPRAVLJALI SO O NAŠEM GLASILU...

Dne 17. julija 1982 je bila seja izvršnega odbora osnovne organizacije Zveze sindikatov pri DSSS DO DINOS, katerega član je tudi glavni in odgovorni urednik našega glasila, Stane Mancini, ki pa je bil tedaj upravičeno odsoten.

Člani IO OOZS DSSS so na tej seji obravnavali poročilo o oceni polletnega gospodarjenja delovne organizacije. Ugotovili so, da je bilo gospodarjenje dobro.

Poleg te splošne ugotovitve so v zapisnik napisali še tri odstavke podrobnejših ugotovitev. V prvem odstavku je napisano, da delavci DSSS lahko vplivajo na znižanje nekaterih stroškov poslovanja. Omenjajo, da so stroški za PTT storitve in za avtorske honorarje previsoki. Telefonskih pogovorov, privatnih, naj bi zato imeli delavci čim manj, službene razgovore pa naj bi, zlasti z bolj oddaljenimi kraji, predhodno pripravili, da bi bili krajši.

Drugi odstavek obravnava stroške našega glasila. Predvsem menijo, da je glasilo preobširno. Zanimive, da so reportaže, opisovanje raznih akcij in športne dejavnosti, medtem, ko izvlečkov iz sej delavskih svetov ne bi bilo treba objavljati, ker so zapisniki o sejah dostopni vsakemu delavcu. Isto pa, da velja tudi za vesti iz dnevnih časopisov.

V tretjem odstavku piše, da delavci DSSS lahko vplivajo na boljše izkoriščanje delovnega časa in zmanjševanje boleznin do 30 dni. V ta namen naj bi delavski svet sprejel sklep, po katerem bi lahko delavce pošiljali na redne sistematične preglede,

zlasti tiste, ki so bolj zdravstveno ogroženi.

Zapisnik o tej seji sem z zanimanjem prebral na oglasni deski v II. nadstropju poslovne zgradbe v Ljubljani, kjer ima Dinos svoje pisarne. Moje zanimanje je bilo zlasti namenjeno tistim stavkom ki so zadevali naše glasilo. Bil sem zadovoljen, ker se je o glasilu vendarle nekje govorilo. To pomeni, da ni „mrtva stvar“. Takšna ugotovitev, za mene, kot tehničnega urednika glasila in dopisnika, ki največ piše vanj, veliko pomeni. Če se bo o glasilu govorilo na sejah odborov naših družbenopolitičnih organizacij in na sejah delavskih svetov, potem bo vedno boljše. In to je najpomembnejše, kajti boljši pomeni boljšo obveščeno delavcev. To pa je ena glavnih nalog sindikatov. Morda bo potem tudi cenejši?

Ko razpravljamo o ceni neke oblike obveščanja delavcev se moramo zavedati, da je za obveščeno delavcev, od česar je odvisno delovno razporedje in resnično samoupravljanje, najdražja neobveščeno. Z drugo besedo: najdražje je, če glasila ni.

Pri sprejemanju take razlage pa seveda ne smemo najprej pomisliti na osebne dohodke, ki so odvisni tudi od višine stroškov za obveščanje delavcev, temveč na družbeno korist od dobro in pravilno obveščenih delavcev, ki se konec koncev odrazi tudi v ustvarjanju dohodka in s tem v osebnih dohodkih.

Ker je po mnenju članov IO OOZS DSSS glasilo preobširno, naj v njem ne bi objavljali izvlečkov iz sej delavskih svetov, ker so zapis-

niki dostopni vsakemu delavcu.

Najprej pogledjmo koliko izvlečkov iz sej delavskih svetov smo objavili v letošnjem prvem polletju:

V januarski številki pol strani, številka je imela 20 strani.

V februarški nič. V tretji, marčevski, nič. V aprilski nič.

V majski nič. V šestih, junjski, nič.

Od kje potem takšen zaključek članov IO OOZS DSSS? Resnici na ljubo pa je treba povedati, da smo izvlečke iz sej DS večkrat objavljali v lanskim številkah.

Zdaj mi dovolite, da ocenim ali je takšen sklep umesten oziroma vsklajen z nalogami sindikata. Izvlečkov naj ne bi objavljali, ker so zapisniki dostopni vsakemu delavcu! Kaj pomeni dostopni! To pomeni, da zapisnike sej DS dobijo vse naše poslovavnice, obrati in skladišča. To tudi pomeni, da gre lahko vsak delavec zapisnik iskati v pisarno ali pa ga lahko prebere na oglasni deski, če je enota ima in če zapisnik nanjo obesijo.

Kdaj bo šel delavec, pri tem mislim predvsem na skladiščne delavce, odkupovalce, šoferje in strojnike, v pisarno ali na oglasno desko brat zapisnik DS? Takrat, kadar bo vedel, da v njem piše kaj o njem ali o njegovi delovni enoti.

In še to! Če je uredništvo Glasila prepričano, da med uredničenje nalog sindikata o obveščanju spada tudi obveščanje o delu delavskih svetov, potem moramo kritično priznati, da te

naloge s pomočjo našega Glasila letos nismo uredničili.

Bolj razumljivo bi torej bilo, če bi IO OOZS DSSS, ko je razpravljalo o vsebini Glasila, kritiziral uredništvo, ker v Glasilu ni več izvlečkov iz sej delavskih svetov.

Pošiljanje zapisnikov DS vsem enotam je s stališča obveščeno vredno pohvale. Nedvomno ti zapisniki veliko pomenijo vsem vodstvenim delavcem po enotah, članom delavskih svetov in funkcionarjem naših družbenopolitičnih organizacij. Ti zato lahko vodijo razprave z delavci na zborih delavcev ali na drugih sestankih tudi o vprašanih, ki jih je obravnaval delavski svet. Ob takih ugotovitvah lahko mirno rečemo, da pošiljanje zapisnikov DS dopolnjuje obveščeno delavcev, ne zagotavlja pa celovite obveščeno, za kakršno se zavzema politika sindikata.

Pa še za nekaj gre! Ali dobijo vse Dinosove enote zapisnike DS DSSS, ali dobijo delavci TOZD RET zapisnike DS TOZD POS in obratno?

Pa recimo, da so vsi zapisniki vseh DS naše DO dostopni vsem našim delavcem. Ali ima potem obveščanje o delu DS preko glasila še kakšen pomen?

Pomagajmo si z naslednjo primerjavo. Samoupravljanje imajo naši občani in delovni ljudje zagotovljeno z ustavo, zakonom o združenem delu, zakoni o samoupravnih interesnih skupnostih in drugimi predpisi. Le zakaj potem na vseh kongresih, konferencah in zasedanjih kar naprej razpravljajo in pišejo prav o tem samoupravljanju?

Očitno je, če je nekaj nekomu dostopno, to še ni dovolj, da bi bilo tudi uredničenje. Očitno je, da so potrebni določeni družbeni na-

pори za uresničevanje dostopnega.

In zdaj še o vesteh iz dnevnih časopisov.

Sedem vesti smo objavili iz tedenskih, mesečnih ali lokalnih časopisov in revij. V vseh teh sedmih vesteh je pisalo o nas ali o naši dejavnosti.

Iz dnevnih časopisov pa smo objavili naslednje vesti. V marčevski številki o 14. srečanju delavcev samoupravljalcev v Kragujevcu in članek z naslovom: Črepinje so uporabne. V aprilski številki smo objavili vest o 9. kongresu ZKS in o 12. kongresu ZKJ. V majski številki smo objavili poudarke iz 9. kongresa ZKS. V junijski, šesti številki pa smo objavili vest o tem, kako poteka 12 kongres ZKJ in kaj sta med drugim tam rekla o gospodarstvu dr. Dušan Dragosavac in Sergej Kraigher.

Naj takoj povem, da obstoja pri komiteju ZKS občine Bežigrad komisija, ki občasno analizira vsebino glasil delovnih organizacij. Eno prvih odgovorov, ki jih komisija želi dobiti iz takšne analize je, koliko je v njih prispevkov s politično vsebino. Pred kakšnima dvema letoma je ta komisija analizirala tudi naše glasilo. Bilo je dobro ocenjeno in to smo objavili tudi v našem glasilu.

Zakaj se omenjena komisija loteva tudi takšnih analiz?

Pred kakšnimi šestimi leti je republiški sindikat napravil anketo o tem, koliko delavcev je naročenih na časopise in revije. Ta anketa je dala podatek, da je komaj 45 % delavcev naročenih na kakršenkoli časopis ali revijo. Anketa je tudi povedala, da delavci največ berejo časopise oziroma glasilo svoje delovne organizacije, če ga seveda imajo.

Zaradi takšnega stanja je potem sindikat naročil vsem

uredniškim odborom glasil delovnih organizacij, da naj v svojih glasilih objavljajo tudi pomembne prispevke iz dnevnega časopisa, da se bodo delavci na ta način seznanili tudi z določenimi dogajanja doma in v svetu.

Prepričan sem, da člani IO OOOZS DSSS tega ne vedo, pa tudi kriviti jih za to nevedenje ne moremo, toda kljub temu njihovo mnenje o vesteh iz dnevnega časopisa ni mogoče sprejeti.

Še avtorskih honorarjev naj se dotaknem. V to postavko menda spadajo tudi honorarji za prispevke, ki jih objavljamo v glasilu in honorar za oblikovanje našega glasila oziroma za delo tehničnega urednika. Oblikovanje pomeni določiti, kje bo kakšen prispevek, kje bo slika, kakšen bo naslov in podobne stvari. Pod pojmom oblikovanja pa se skriva tudi redakcija prispevkov, korektura

prvega odtisa tiska, skrb, da bo prispevek napisan v lepi slovenščini, skrb za zbiranje prispevkov, nagovarjanje možnih piscev, da kaj napišejo, pravočasna priprava vsega za tisk, nadzor nad tiskom itd.

Resnici na ljubo je treba povedati, da avtorski honorarji za sodelovanje pri našem glasilu in za objavljene prispevke niso majhni. Lani so bili takšni kot so bili v povprečju v drugih delovnih organizacijah za podobno delo, letos pa so morda nekoliko večji. Avtorski honorarji se pri nas vsako leto ponovno določijo. Povečajo se za toliko odstotkov za kolikor se je povečal povprečni osebni dohodek delavcev Dinosa v preteklem letu. In ker je povprečni osebni dohodek delavcev Dinosa dober, se to odraža tudi pri avtorskih honorarjih. Ko pa bo povprečni osebni dohodek delavcev Dinosa začel pa

dati, se bo manjšal tudi avtorski honorar za prispevke in sodelovanje pri glasilu. Avtorski honorarji za prispevke so objavljeni v letošnji majski številki (rdeči) našega glasila.

Prepričan sem, da letošnjega polletnega plana za avtorske honorarje Glasila nismo prekoračili. Gotovo so bili izplačani še kakšni drugi avtorski honorarji, saj je bil polletni plan presežen.

Ta, nekoliko dolg prispevek sem napisal predvsem zato, da bi tudi drugi IO osnovnih sindikalnih organizacij dali na dnevni red svojih sej naše skupno glasilo ter povedali, kaj mislijo o njegovi vsebini in ne nazadnje tudi o stroških zanj. Prav bi bilo tudi, da bi potem svoje mnenje prenesli na konferenco sindikatov DO DINOS in na delavske svete, tako kot je to storil IO OOOZS DSSS. Delavski svet DSSS sicer še ni zavzel stališča o predlogu svoje sindikalne organizacije glede glasila, ker so se mu zdeli nedorečeni in ker še niso bili obravnavani na konferenci sindikata.

Ta moj prispevek naj bi širše osvetlil vprašanje obveščeniosti delavcev predvsem zato, da bi lahko tako organi sindikata, kot delavski sveti, zavzemali povsem določena stališča do svojega glasila, ki je ena od možnih oblik obveščanja delavcev.

Podpiram vse pobude o tem, da bi se zmanjšali stroški poslovanja in tudi glasilo naj ne bi bilo izjema, če se ugotovi, da se sredstva zanj trošijo brez haska ali neracionalno. Kakšne možnosti imamo, da bi pocenili izdajanje glasila pa bomo vsekakor spregovorili tudi na prvi seji uredništva, ki bo v mesecu septembru.

Tehnični urednik in dopisnik glasila
Dinos — S.K.



Koča na Gozdu (1226 m) (Foto A. Frank)

NA LETNEM ODDIHU ...



V SAVUDRIJI

Od 1. do 10. avgusta letos je bilo v naših počitniških hišicah v Savudriji okrog 40 oseb. Naši delavci in delavke, njihovi sorodniki ali prijatelji in otroci enih in drugih, so bili iz vseh krajev naše ožje domovine.

Iz Novega mesta so bili Jakšetovi, iz Dravograda Nagličevi, iz Maribora Kološevi in Uršičevi, iz Nove Gorice Sanaborjevi, iz Ljubljane Gogalovi in Kraguljevi ter iz Kranja Peternelovi.

Prvih 6 dni so imeli lepo, toplo in sončno vreme, sedmi dan dopoldne pa je deževalo. Za nekaj ur se je malo ohladilo in mnogim je to prišlo kar prav.

Kdo je bil tiste dni na letnem oddihu v Savudriji in v avto-campu „Funtana“ pri Vrsarju sem zvedel pri našem oskrbniku v Savudriji, KARLU URŠIČU. Pri njem, v počitniškem stanovanju B-1, sem tudi prespal dve noči. Bil je sam in takoj za to, da prespim pri njemu. Kakor doma, da naj se počutim, je rekel. Bil je resnično prijazen in ustrežljiv, za kar se mu še enkrat lepo zahvaljujem.

VSIGAHVALIJO

Upravnika Uršiča vsi hvalijo zaradi njegove prizadevnosti, da bi bilo vse lepo in v redu. Takoj, ko sem prišel k njemu sem začel beležiti kar mi je pripovedoval. Tako se je nabralo kar precej podatkov iz katerih sem potem doma sestavil del besedila, ki ga berete.

To menda že veste, da v Savudriji in Novemgradu nimamo več avtoprikolic. Iz

teh dveh avtocampov smo jih odpeljali na otok CRES, in sicer v avtocamp Bokinič-Baldarin blizu vasice Punta Križa. Še vedno pa imamo 4 avtoprikolice v avto-campu „Funtana“ pri Vrsarju, kjer smo prostor zanje vzeli v najem za 10 let. Zdaj teče tretje leto.

Izmena naših delavcev – dopustnikov v Savudriji je 1., 10. in 20., v „Funtani“ pa 3., 13. in 23. v mesecu. Razlika dveh dni je potrebna

zato, da lahko upravnik Uršič v redu sprejme najprej ene potem pa še druge. V redu pomeni tudi to, da pregleda prikolice, če je v njih vse na svojem mestu in če vse funkcionira.

Karlo Uršič je letos dolžnost upravnika prevzel zadnje dni meseca julija, in sicer od Jerneja Kovača, ki je to dolžnost opravljal pred njim. Z ljudmi, ki so prišli sem 1. avgusta, Uršič ni imel nobenih težav, tako je rekel in obenem izrazil upanje, da bo tako vse do konca sezone.

Težave pa so imeli vsi skupaj s sosedi, poštarji iz Mari-

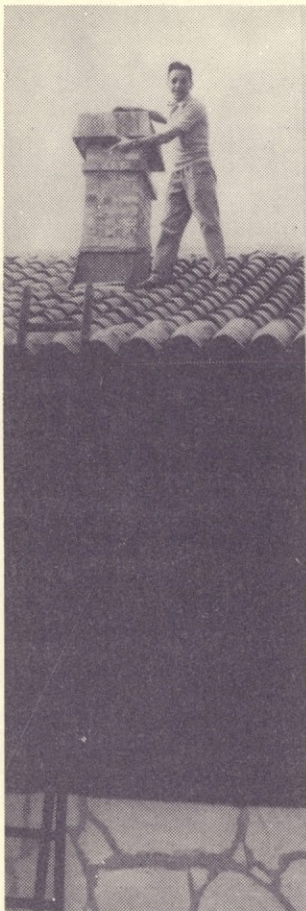
bora, ki imajo svoje počitniške hišice blizu naših. Tisti dan, ko je bila pri njih izmena dopustnikov so se zabavali dlje kot do polnoči, čeprav bi moral ob 22. uri zavladati mir. Njihova zabava pa je bila tako glasna, da je bila bolj podobna razgrajanju. Od naših ni mogel nihče zaspati, zlasti ne otroci. Ob 23. uri jih je šel naš upravnik Uršič miriti pa je bilo potem še slabše. Podivjali so zlasti malo večji otroci poštarjev. O tem razgrajanju, ki pa je bilo na srečo samo enkrat, se je vse naslednje dni veliko govorilo predvsem zato, ker so prizadeti, na Uršičevo opozorjanje, rekli, da lahko delajo kar hočejo, ker so na „svoji zemlji“ ...

Uršič vsako jutro predno naši dopustniki vstanejo, pobere okrog počitniških hišic in po travi okrog njih vse papirje in papirčke, ogrizke sadja in druge take smeti. Celo suhe liste, ki padajo iz dreves, pobira. Rezultat je seveda tak, da se marsikdo, ki gre mimo ali, ki obiše naše, čudi, kako lepo imamo pri nas.

Poleg zelenic skrbi Uršič tudi za živo mejo, ki ob-



Upravnik Karlo Uršič



Karlo URŠIČ na strehi počitniške hišice

kroža naš počitniški prostor, ali kakor pravijo poštarji — „našo zemljo“. Tiste dni pa je šel tudi na strehe naših hišic poravnati strešnike, ki jih je premaknil veter, pa je zato v prvi hišici zamakalo. Večjih popravil ni, je rekel Uršič in dodal, da je večkrat treba zamenjati kakšno žarnico ali tesnilo. Žarnico mu je celo zmanjkalo, prav tako pa tablet, ki se jih nastavi proti komarjem. Upa, da bo oboje kmalu dobil iz Ljubljane.

Posebej skrbi za mlade nasade lovorjevih sadik, ki jih bosta s Kovačem rabila predvsem za nasaditev okrog naših prikolic v avtocampu „Funtana“. Lani sta jih tam prvič zasadila, pa so jih dopustniki precej uničili.

AVTOMEHANIČ IN PISATELJ...

IGNAC KUKOVIČ je malo več kot leto dni pri nas v

Slovenskih Konjicah. S sestro Marjano je bil v počitniškem stanovanju D-1. Prve dni je bil z njim tudi oče, zadnje pa mama in nje na sestra.

Ignac in Marjana sta bila ravno pri kosilu, ko sem prišel k njima. Povedala sta, da imata bolj skromno kosilo, ker sta bila predolgo na plaži. Na hitro sta si pripravila zabeljen krompir v koscih, puding in kompot.

Ignac ima 25 let in prav danes (6.8.1982) se je naučil plavati. Nekdo mu je pokazal kje naj se uči oziroma kje ni ježkov, pa mu je „ratalo“. Prvič je bil tudi na morju na dopustu, pa mu je bilo tudi zato vse izredno všeč, razen savudrijska pošta, ker preko nje ni mogel dobiti zveze.

Kukovič je šofer — mehanik oziroma vzdrževalec strojev, ki jih ima naša poslovalnica v Konjicah. Na skladišču upravlja tudi z nakladdalcem po potrebi pa sede tudi za volan kamiona. K nam je prišel iz celjske vodne skupnosti, kjer je bil mehanik. Marjanca se uči v trgovini. V šolo hodi v Celje, na prakso pa v Jernej pri Ločah.

Ignac je pred 4 leti začel pisati roman. Dva zvezka ga je že napisal, potem pa je prenehal in trenutno niti ne ve kam je zvezka založil. Vsebinsko romana je ljubezenska, vse pa se dogaja v vojnem času.

V vojnem času, sem se začudil, potem pa sem zvedel, da je opisoval svoje ljubezenske dogodivščine, v vojni čas pa jih je prestavil zato, da ga ne bi „pogruntili“.

Na vprašanje kaj o vojni ve, z ozirom na svoja leta, je odgovoril, da nekaj ve iz pripovedovanja staršev, nekaj pa iz filmov in televizije. Potem sva se dogovorila, da bo zvezka poiskal in mi jih poslal, jaz pa bom kakšen odlo-



Marjana in Ignac KUKOVIČ iz Slovenskih Konjic

mek iz romana objavil v našem glasilu, v rubriki „literarni kotiček“.

Povedal je tudi, da ima s pravilno slovenščino težave, čeprav je v šoli proste spise pisal za 4 ali 5. Ko je še hodil v šolo je tudi veliko bral. Raje je bral knjige kot bi se učil. Nato sem mu dokazoval, kako prav bi bilo, če bi bil on „dopisnik poslovalnice Slovenske Konjice“. Vsaka poslovalnica ga bo morala slej ko prej imeti. Naloga takšnih dopisnikov je oziroma bo, da bodo vsak mesec poslali uredništvu glasila vsaj en prispevek o nečem iz dela in življenja poslovalnice. Ni rekel, da se tega ne bo lotil.

V nadaljnjem razgovoru sem zvedel od kod ima „žilico“

za pisanje. Njegova mama je ljudska pesnica. Veliko pesmic je že sestavila in tovarišice iz vrta jo večkrat prosijo, da jim kaj novega spesni, na primer za Dan žena.

V nedeljo 8. avgusta je Ignaca obiskala mama. Ponovno sem jih obiskal in mamico poprosil, da za naše glasila pove kakšno pesmico. Takrat se je spomnila samo ene, ki jo je spesnila že pred več leti, ko je bila bolna in je mislila, da bo umrla. Potem je hitro zrecitala kakšnih 6 kitic, vseh kitic je menda trikrat več, da bi ocenil, če je taka, da bi jo lahko objavili v glasilu. Bil sem zadovoljen in nato je še enkrat počasi povedala prve tri kitive. Takšne so:

(nadaljevanje na 8. str.)



V ospredju sedi mama Marjana in Ignaca Kukovca. Za njo je njena sestra nato pa Tadeja in Renata Gogala z mamico Jano. Foto: Gogala

(nadaljevanje s 7. str.)

*Zakaj, zakaj pa človek na
na tem svetu
po bogastvu hrepeni?
Naj bi misel mu ta bila,
da ga smrt bo pokosila.*

*Čujte glas! Zvon je, žiški,
ki me spremlja zdaj na pot.
Je pot poslednja, na večnost
pojdem*

*Preden črna zemlja me pokrije,
zadnjič bom še vidla vas.
Le nikar se ne solzite,
vedno z vami bom še jaz.*

(„žiški“ pomeni zvon iz vasi
Žiče)

Ignacijeva in Marjetina mama je stara 49 let, toda izgleda veliko mlajša. Napravila je dva razreda osnovne šole. Učili so se kar zunaj, na prostem, je rekla. Potem pa je dve leti skupaj z drugimi učenci pomagala zidati novo šolo. Tako je „končala štiriletko“.

HLADILNIK V SHRAMBO .

V stanovanju C-1 so bili novomeščani. JOŽICA JAKŠE je bila tu z možem Jožetom in hčerko Matejo. Z njimi je bila tudi Nada, sinova žena s hčerko Anito. Sin je pri vojaki. Ni dobil dopusta, da bi bili skupaj na morju.

Tudi Jakšetovim je tu v Savudriji zelo všeč, vseeno pa jih je zanimalo, kako je na Cresu. Tako je, povsod je lepo in povsod je tudi nekaj kar moti. Ponavadi pa je zadovoljstvo odvisno od tega kaj pričakuješ, kaj želiš imeti od letovanja.

O urejenosti počitniškega stanovanja v Savudriji sta oba, Jožica in Jože, izrekla veliko pohvalnih besed. Imela pa sta tudi eno pripombo in predlog. V kuhinji ni pečice, da bi v njej kaj spekli, na primer kaj sladkega. Pečica naj bi bila tam kjer je zdaj manjši hladilnik, ki je že zelo obrabljen, pred-

vsem pa je premajhen. Zamenjali naj bi ga za novega, večjega, postavili pa naj bi ga v shrambo.

Jakšetovi so mi tudi povedali, da jim je ta počitek prišel zelo prav. Zdaj, po sedmih dneh pa že mislijo kdaj bodo šli domov, kjer jih čaka delo na hiši, ki bo drugo leto gotova.

Pogovarjali smo se tudi o našem glasilu in njegovi vsebini. Zadovoljni so. Premalo, da pišemo o tem, kdo predlaga sklepe, kako delegati predloge sprejemajo in sploh kakšne sklepe sprejemajo delavski sveti. Delavci o teh sklepih vedo toliko kolikor preberejo v glasilu, so mi povedali. Zlasti pa to velja za sklepe delavskega sveta DSSS, TOZD RET in DO, ker so v pisarni ali na stenski deski na razpolago le zapiski delavskih svetov njihovega tozda.

Jakšetovi so na betonu pred hišico sušili meliso, ki so jo nabrali v Savudriji. Melisa vsebuje veliko vitamina C in čaj iz nje je zelo dober za pomiritev živcev. Povedali pa so, da je bilo pred leti v Savudriji veliko več melise, kot pa jo je sedaj. Menda so jo številni nabiralci že iztrabili.

GLASILO ZA „POD NOGE“

TODE KRAGULJ z ženo Fani in sinom Markom so bili v stanovanju A-1, ki je v prvi počitniški hišici. Z njimi sta bila še dva, mož in žena.

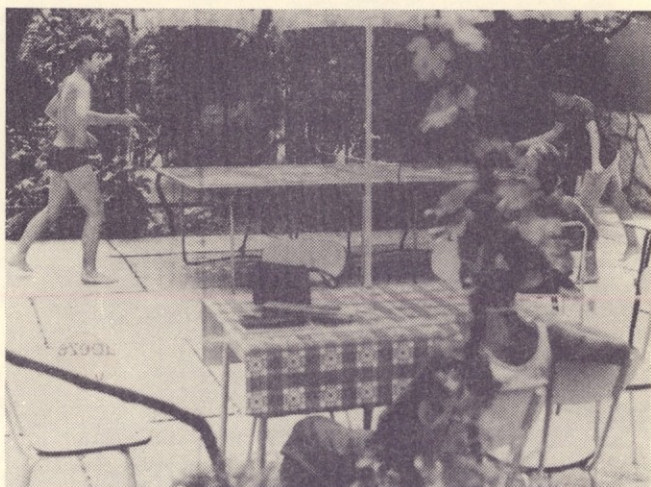
Kragulju, ki dela na ljubljanskem skladišču, zdravje nagaja. Predno je šel na dopust je hodil 10 dni na obsevanje hrbtenice, tu pa se je preveč sončil in dobil vročino. Ko se mu je obrnilo na bolje, mu je pa žena zbolela. No, v nedeljo 8. avgusta, je bilo že vse dobro in smeh jima je zopet prišel na usta.



Jakšetovi iz Novega mesta



Grozdi vinske trte nad ploščadjo, ki je med počitniškima hišicama A in B v Savudriji, je prve dni meseca avgusta že dobivalo barvo



V senci vinske trte je tudi miza za „ping-pong“. Igrata ga Marko Kragulj in Primož Murtezanovič, ki je bil s starši pri Gogalovih.

Glasilo DINOS izdaja DO DINOS Ljubljana, Titova 118, v 750 izvodih.

Glasilo ureja uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik je Stane Mancini. Tehnični urednik Stane Koman.

Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu 421-1/72.

Tisk: Usenik Edo, prepisovanje in razmnoževanje Ljubljana

Všeč jim je tu. Jedo trikrat na dan. Kuhajo si sami, živila pa kupujejo sproti, vendar so nekaj prinesli tudi s seboj, zlasti meso. Mislili so, da ga tu ne bodo mogli dobiti, pa ni bilo res.

Julijsko glasilo, ki sem ga imel s seboj je najprej želel pogledati Karel Uršič oziroma Ivan Peternel, ko pa sta zvedela zanj tudi Tone Kragulj in Franc Gogala, sta ga šla iskat k Peternelu in potem so si ga razdelili, da je imel vsak nekaj listov za branje.

Seveda je potem pogovor stekel tudi o glasilu. Prosil sem Kragulja, da pove, kako so delavci v Ljubljani zadovoljni z njim.

Najprej je povedal, da je on z njim zelo zadovoljen in da vsako številko odnese domov, kjer ga vsi berejo, zlasti pa radi skupaj rešujejo križanke. Tudi rešitve redno pošiljajo uredništvu. Potem je rekel, da ga je skoraj sram povedati to kar se z glasilom dela pri njih na poslovalnici. Večina delavcev ni iz slovenskega jezikovnega področja in temu je mogoče pripisati nezanimanje za naše glasilo. Ko glasilo pride ga odnesejo v garderobo delavcev in tam se ga lahko dobi še čez 14 dni in več. Delavci jih dajejo pod noge, ko se preoblačijo. Pod bose noge ga devljejo, ker je papir čist. Nekateri ga rabijo tudi na WC-ju, čeprav papir ni najbolj primeren, ker je predebel. Toda, kadar drugega papirja ni...

Tisti dan, ko glasilo pride in ko pridejo delavci na malico, ga kakšni trije, štirje vzamejo v roke, malo prelistajo in pustijo. Gledajo predvsem slike in, če je kdo znan na sliki je zanimanje večje. Tisti, ki je na sliki vzame celo glasilo s seboj in ga doma pokaže. Sicer, nisem še nobenega videl, da bi ga odnesel domov, je povedal Tone Kragulj.

Menil sem, da bi bilo treba v ljubljansko poslovalnico pošiljati manj izvodov posamezne številke, ker večina delavcev slovensko ne zna brati, pa je Tode hitro pripomnil, da bi potem kmalu kdo rekel, kje pa je „moje“ glasilo.

ENKRATNO, RAZKOŠNO...

MARIJA NAGLIČ dela na dravogrskem skladišču, tu pa je letovala v počitniškem stanovanju B-2, skupaj s sinom Markom in Juretom ter s sestro Alojzijo in njenim možem Ivanom, ki dela v Železarni Ravne.

To je pravo presenečenje, je rekla Marija. Oprema v počitniškem stanovanju je enkratna, da ne rečem razkošna.

Marija je bila letos prvič na dopustu v Savudriji in ni mogla prehaliti, kako je vse lepo, hišica, plaža, voda itd. Preje je hodila na dopust v septembru mesecu in bolj na jug. Potem je začela graditi hišo v Vuzenici, kjer je doma in dve leti ni bila nikjer. Sem, v Savudrijo, bo zdaj redno hodila, če bo le dobila odobreno.

Nagličevi teče že šestnajsto leto odkar dela pri nas. Po končani srednji ekonomski šoli je bila eno leto doma, nato je pol leta delala pri Gorenju v Muti, nakar je prišla k nam.

Povedala je, da imajo sedaj zelo lepo urejeno skladišče. Nedavno so ga tudi asfaltirali, zdaj pa delajo še halo za papir. Vsega tega je bila tako vesela, kot bi bilo njeno in svetovala mi je, da naj jih kdaj obiščem in ovekovečim njihovo obnovljeno skladišče v našem glasilu.

Nekaj besed je tudi povedala o konkurenci, ki je huda, saj ima Surovina skladišče v (nadaljevanje na str. 10)



Tode Kragulj iz Ljubljane z ženo in sinom



Nagličevi iz Dravograda in upravnik Uršič



Letos je bil v veliko veselje otrok v Savudriji tudi LUNA-PARK

(Nadaljevanje s str. 9)

Radjah in Slovenj Gradcu, mi pa ne. Konkurenco zmagujemo s poštenim delom, je rekla Nagličeva in zlasti pohvalila skladiščnika Grašiča, ki ima velik ugled v tem delu slovenske Koroške. Že 30 let dela za Dinos in še nikoli ga poštenost ni izdala. To pa si ljudje zapomnijo. Grašič nikdar ne miruje in tudi na dopust skoraj nikoli ne gre. To so stari dobri kadri, ki delajo za podjetje kot bi delali za sebe, sva ugotavljala oba z Marijo.

AVTOMEHANIKA — INOVATOR

FRANC KOLOŠA iz Maribora je bil v počitniškem stanovanju A-2. Tu je bil z ženo Vero in sinom Francijem, ki ima 18 let. Z njimi je bil tudi ženin brat z ženo in dvema otrokoma.

Na vprašanje, kako se imajo, je Kološa odgovoril: Ni kaj reči, v redu je. Potem je povedal kaj so si smislili sorodniki, ki jih je vzel s seboj. Mislili so, da jih bo kdo ve kam pripeljal, v kakšno podrtijo, na kakšen odpad... Potem pa presenečenju ni bilo konca. V smehu so celo rekli: prelepo za dopust.

Zaradi otrok pripravljajo vsak dan tri obroke prehrane. Veliko živili so pripeljali s seboj in tu samo malo dokupujejo.

Dobi se zelo lepo meso, če ne tu pa v Umagu, ki ni daleč. Tudi zelenjave je veliko, samo draga je, so vedeli povedati.

Kološa je pripeljal s seboj tudi gumijasti čoln. Z njim se zapeljejo v zaliv Tihe doline ali v Zambratijo, kjer je morje nizko in kjer je na dnu mivka — zaradi otrok, seveda. Deset dni jim bo prehitro minilo, so ugotovili.

Potem me je Kološa vprašal, če vem, da je dobil nagrado

za tehnično izboljšavo na dvigalu LIV, ki dela pri Arnoldovski in, če bomo o tem kaj pisali v glasilu?

Nič nisem vedel, čeprav je delavski svet TOZD POS o tem razpravljal že junija meseca. Obljubil sem mu, da bom v Ljubljani poiskal zapisnik in napisal članek o tem.

Pri tem sem pomislil, koliko naših delavcev ve, da je nek drug delavec, ki je „pogruntal“ neko izboljšavo pri delu, dobil nagrado? Vse povsod se danes govori o inovacijah in inovatorjih. Zmanjšujejo stroške poslovanja, to pa je eno poglavitnih vprašanj današnjega gospodarjenja. Ali je naša delovna organizacija izjema? Ni. Gotovo ni, vendar se mi zdi, da glede tega nekaj ni v redu.

Kološa je to druga nagrada, ki mu jo je dal delavski svet TOZD POS za izboljšave na strojih. Kološa je namreč vzdrževalec strojev mariborske poslovalnice. Prvo nagrado je dobil leta 1978, in sicer zato, ker je popravil dvigalo MAC, katero je nekajkrat na mesec „trgalo“ polosovine. V motor dvigala je vdelal diferencial Jamesa (džemsa) in predelal kardanski zglob. Od takrat do zdaj se polosovina še ni „utrgala“. Tega je 5 let. Pri vdelavi diferenciala mu je pomagal Drago Lešnjak, njegov namestnik.

Polosovine so takrat stale 3.000,00 din. V enem letu bi jih „utrgalo“ najmanj 24. Stali bi 72.000,00 din. Nagrada, ki mu jo je dal delavski svet pa je znašala toliko, kolikor je stala ena polosovina. Takrat sem bil zaradi takšne nagrade kar užaljen, je rekel Franc Kološa in dodal, da strokovnjaki pri Dinosu, bodisi v komerciali ali v strojni službi ali kje drugje, niso dobro plačani.

Potem se je spomnil, kako je bilo, ko se pred kakšnimi 15



Franc Kološa s svojimi iz Maribora



„Zgoraj brez“ je letos pogost pojav tudi na plažah, ki niso nudistične. Ta posnetek je napravil Franc Gogala na Savudrijski plaži, tam, kjer se ponavadi sonči večje število naših dopustnikov

ali več leti ni moglo dobiti avtomobilskih gum. Tedaj je delavski svet Dinos sprejel pravilnik o podeljevanju provizije onim, ki so čuvali avtomobilske gume in zato dalj časa vozili z njimi. Zdaj se gume kupujejo z devizami, je rekel Kološa, toda zato nanje nihče bolj ne

pazi. Šoferji si mislijo, kaj me briga, naj kupijo nove. Sploh se ne zavedajo, da gre do vsi stroški, pa tudi tisti za gume, iz našega, delavčevega žepa, je trezno in umirjeno pojasnjeval Kološa.

Potem sem ga vprašal, tako kot sem pred njim Kragulja

za Ljubljano, kako je z našim glasilom v Mariboru. Njegov odgovor je bil 100 % drugačen. Povedal je, da v Mariboru delavci težko pričakujejo vsako novo številko glasila in da ga odnašajo domov.

BOLJŠE NE MORE BITI . . .

V počitniškem stanovanju D-2 je bil prvih deset avgustovskih dni BOJAN ŠANABOR, šofer iz Nove Gorice. Z njim je bil sin Sašo, star 9 let in sestra z možem ter hčerko Tejo, staro 7 let. Bojan je letos drugič prišel letovat v Savudrijo. Vsi so zelo zadovoljni z vsem. Pravijo, da boljše ne more biti.

Takega mnenja je bil tudi PETER URŠIČ, komercialist iz Maribora, ki je bil tu z ženo Bojano in 9-letno hčerko Iris. Letoval je v počitniškem stanovanju E-1. Ko se je po 7 dneh vročega sonca malo ohladilo je Uršič pripomnil, da njim tako še bolj odgovarja.

POLICE MANJKAJO . . .

FRANC GOGALA iz DSSS, torej iz Ljubljane, je bil v počitniškem stanovanju C-2. Z njim je bila žena Jana in hčerki Renata in Tadeja. Tudi Gogalovi so bili zelo zadovoljni z letošnjim letovanjem v Savudriji, imeli pa so tudi eno željo:

V počitniških hišicah C in D oziroma v stanovanjih C-2, D-1 in D-2, v prvem prostoru, kjer je kuhinja in dnevni prostor, ni nikjer nobene police, na katero bi lahko odložil na primer knjigo, radio, fotoaparati ali kaj podobnega. Takšno polico bi se dalo montirati brez posebnih težav in lepo bi bilo, sta rekla Gogalova, če bi drugo leto že bile.

In še nekaj sta ugotovila skupaj z Jakšetovimi iz Novega mesta, ki so stanovali v C-1. V nobenem stanovanju hišic

C, D in E ni, ne na vratih, ne na stenah ali kje drugje, nobenega obešalnika, oziroma kljuke za obešanje, na katero bi lahko obesil kakšen kos perila ali oblačila.

Upajmo, da bodo to prebrali tudi člani naše komisije, ki ima na skrbi letovanja delavcev in se zavzeli za postavitev polic in kljuk v omenjenih stanovanjih. Upajmo, da bodo prebrali tudi predlog Jakšetovih o večjih hladilnikih, ki bi jih postavili v shrambe, sedanje majhne in dotrajane hladilnike, poleg štedilnikov, pa zamenjali z električnimi pečicami.

V AVTOCAMPU „FONTANA“

V soboto dopoldne sem v velikem naliivu, ki me je spremljal skoraj do avtocampa „Funtana“ pri Vrsarju, to je okrog 50 km, prišel do naših prikolic. Naj povem, da sem najprej napačno zavil v Počitniško naselje „Funtana“, ki je par sto metrov pred Avtocampom „Funtana“. Nisem bil prvi, ki se je zmotil, zato bo morda ta podatek še komu koristil.

Naše prikolice v avtocampu so pokrite z veliko platneno streho, ki jim dela senco, okrog prikolic pa je še platnena ograja, ki je nekoliko dvignjena, služi pa za senco, obenem pa preprečuje radovednejšem direkten pogled na prostore pred prikolicami, kjer so lepe bele vrtno garniture namenjene za počitek in obede.

Karel Uršič mi je pripovedoval o nasadu, ki sta ga lansko leto skupaj s Kovačem posadila okrog prikolic. Potožil je, da na te sadike in na zelenice okrog prikolic naši dopustniki ne pazijo. Pohodijo jih ali pa povozijo z avtomobilom. Upravnika imata v načrtu živo mejo okrog prikolic, ki bi iz sadik zrasla v 3, 4 letih. Živa meja



Sanaborjeva družica iz Nove Gorice



Uršičevi iz Maribora

bi povečala prijetnost bivanja v tem kraju oziroma v prikolicah, toda nekaterim

to ni dosti mar. Sam sem opazil, da nekaj resnice je v (Nadaljevanje na str. 12)

(nadaljevanje s str. 11)

tem, svoj delež pa ima pri tem tudi suša.

Poleg našega posebnega parkirnega prostora oziroma sredi njega, imamo tudi majhno skladišče za razne majhne stvari, poleg tega pa je v njem tudi tuš s hladno in toplo vodo, čeprav je v neposredni bližini prikolic

tudi sanitarni objekt campa z umivalnicami, tuši in stranišči. Sploh je tu skoraj vse podvojeno, samo zato, da bi se naši dopustniki resnično dobro počutili. Res pa je, da je do morja kakšnih 20 minut hoje, pa tudi trgovina ni blizu.

Zdaj pa pogledjmo, kako in kdo je prvih 10 avgustovskih dni letoval v „Funtani“.



Tudi igranje kart pride kdaj na dnevni red. Franc Gogala in Murtezanovič z ženo



Pri Peternelovih so pekli na žaru



Peternelova družbica

V „FUNTANI“

NAJKRAJŠI POGOVOR...

V prikolic P-10 je bila GABRA RAUTER iz Ljubljane (DSSS) z možem Jožetom in 4-letnim sinom Blažem. Ko smo se pozdravili in, ko sem povedal zakaj sem prišel, je Gabra rekla: postregla vas bom, govorila pa ne. Zdaj sem na dopustu. Kaj želite, pivo, vino, sok?

Če že moram, sem rekel, bi pivo.

Nič ne morate, je odgovorila, če hočete.

Odločil sem se za pivo. Bilo je dobro, mrzlo. Mož Jože se je najinemu čudnemu pogovoru narahlo smejal. Bil je prijaznejši, najbrže pa tu ni bil na dopustu, kajti bil je pripravljen malo poklepetati z menoj. Tako sem zvedel, da so s preskrbo in vremenom zadovoljni, niso pa zadovoljni s plažo, ker je skalnata in ostra. Blaž se je na njej že potolkel.

Tudi s fotografiranjem sem imel težave. Lahko bi slikal malega Blaža, toda on je posnemal mamico in tako sem ju slikal „v hrbet“.



Gabra Rauter s sinčkom Blažem

PRIVADILI SO SE . . .

V prikolici P-11 je bil IVAN BERANIČ iz naše poslovalnice v Mariboru. Z njim je bila žena Berta in hčerki: Nevenka, ki ima 19 let in hodi na pedagoško akademijo ter Anita, ki ima 13 let in še hodi na osemletko.

Beranovičevi so mi povedali, da so bili prve dni, kar malo razočarani, ker so bili navajeni na počitniška stanovanja v Savudriji. V prikolici je vse tako tesno, oprema v prikolici pa je v redu. Po nekaj dneh so se privadili in zdaj so že kar zadovoljni.

Na vprašanje kakšna je preskrba, sta povedala, da se dobi vse, tudi dobro meso, ki pa so ga nekaj brez potrebe prinesli tudi s seboj.

Beranič je prišel k Dinosu takoj po odsluženju vojaščine. Meseca marca je preteklo 20 let od kar je pri nas. Mnogo let je bil šofer, zdaj pa ne sme voziti, ker ima bolne oči, boli pa ga tudi hrbtenica. Priznana mu je invalidnost 3. stopnje.

Na poslovalnici dela kar zmore in kar mu naročijo. Nekaj časa je delal 4 ure, zdaj pa dela zopet 8 ur na dan. Mimogrede sem zvedel, da tudi študira. Menda je vpisan na dopisno upravno šolo.

POKVARJEN HLADILNIK . . .

V prikolici P-9 je bil JOŽE ŠMELCER iz Kranja. Z njim je bila žena Marjeta, sin Brane, ki ima 18 let in hčerka Bernarda, ki ima 11 let. Z njimi pa je bila tudi ženina sestra z možem in 22-mesečnim sinčkom Milošem.

Šmelcer je povedal, da bi bilo vse v redu, če ne bi bil hladilnik v prikolici pokvarjen. Delal je samo prvi dan,

takrat, ko so prišli in ko je bil še upravnik Uršič zraven. Prosil me je, da naj to povem Uršiču, ki naj bi prišel pogledati kje je okvara.

Potem je Šmelcer pripovedoval kaj delajo čez dan. Največ se kopajo. Plaža, da je odlična, malo kamenja, na dnu morja pa miška. Ker so mi Rautarjevi rekli, da s plažo niso zadovoljni, me je zanimalo, kam se hodijo kopati. Povedali so mi, da ne gredo naravnost k morju, temveč bolj na desno stran.

V trgovini dobijo vse. Šmelcerjevi so prejšnja leta hodili na letni oddih v Savudrijo. Tam jim je bilo bolj všeč, ker so stanovanja v primerjavi s prikolicami večja. Toda, tudi tu je dobro, so se popravljali, saj je prikolica P-9 ena največjih in zato je v njej vse, kar se potrebuje, tudi tuš s toplo vodo, umivalnik in WC.

ŽARNICE NE SVETIJO

V prikolici P-8, ki je ravno tako velika kakor P-9 so tiste dni letovali Zornovi. MILOŠA ZORN dela v Novi Gorici, in sicer od leta 1980. Z njo je bil njen sin Valter, star 16 let, ki pa je bil takrat, ko sem bil pri njih na obisku, pri prijatelju v Rovinju. Z njo je bila tudi njena sestra Zdenka s sinom Aleksom, ki ima 2 leti in nečakinji Darja in Nevenka. Slednja je imela s seboj tudi 2-letno hčerkico Aniso.

Tu je letos Miloša letovala že drugič. Prvič je bila v „Fontani“ predlanskim, ko smo prikolice pripeljali in, ko okrog njih še ni bilo tako urejeno, kot je sedaj. Ni se mogla načuditi, koliko smo lansko leto povečali udobnost bivanja v tem campu. Tudi drugi, ki hodijo mimo naših prikolic, občudujejo, kako smo si oziroma, kako je Dinos poskrbel za dobro počutje svojih delavcev.

(Nadaljevanje na str. 14)



Beraničevi iz Maribora z Nevenkino sošolko Marjeto



Šmelcerjevi iz Kranja



Zornovi iz Nove Gorice

Najmlajša dva pa sta šesti dan dobila vročino in ponoči bruhalo. Menda, tako da so govorili po campu, jih je obiskal nekakšen virus, ki se zadržuje v želodcu in sili k bruhanju. Okužba pa je trajala samo 2 dni, zato zaradi te bolezni niso bili kdo ve kako v skrbeh.

Nekaj prehrane so Zornovi prinesli s seboj. Tudi meso, ki pa so ga hiteli pojesti zato, ker prve dni hladilnik v prikolicah ni delal kot bi moral in zato, ker je bilo mesa vsake vrste dovolj tudi v trgovini. Posebej je Miloša pohvalila kruh, ki je v „Fontani“ celo boljši kot v Novi Gorici, kjer je znano, da je dober.

Zapisal sem že, da v P-8 ne dela hladilnik in zdaj, da v P-9 ne svetijo žarnice, čeprav niso pregorele. To bi pomenilo, da je okvara zelo majhna in, da bi jo lahko vsak, ki se malo razume na elektriko odstranil. Še to. Včasih se zgodi, da tudi v tem mednarodnem campu zmanjka vode. To se je zgodilo v noči od 4. na 5. avgust. Je pa tudi res, da letos v teh krajih po 40 in več dni ni padel dež.

ZA KONEC ...

Tu naj se moja reportaža o tem, kako so se letos počutili naši delavci na letnem oddihu na morju, konča. Povem naj le še to, kaj mi je upravnik Uršič odgovoril, ko sem mu svetoval, da naj gre pogledati kaj je s hladilnikom in lučmi v prikolicah P-8 in P-9.

Rekel je, da mu je žal zaradi okvar, vendar, da sme zaradi stroškov v „Funtani“ le takrat, ko se naši dopustniki zamenjajo. Takrat mora tudi poskrbeti, da vse v prikolicah in okrog njih normalno deluje. Za to je poskrbel

tudi, ko je prišla prva avgustovska izmena. Ko je odhajal je bilo vse v redu.

Vedno pa se lahko kaj pokvari in za take primere imamo mi v „Funtani“ poleg prikolic majhno skladišče z nekaj orodja in rezervnimi deli. Kdor zna lahko zato tudi sam kaj popravi. Sicer pa je tovariš Uršič prosil tovariša Beraniča, ki je takrat letoval v prikolicah P-11, ki se kot šofer kolikor toliko razume na elektriko in orodje, da priskoči ostalim na pomoč, če bi jo potrebovali.

Imel sem občutek, da Šmelcer in Zornova, katerima je nagajala elektrika, tega nista vedela. Pa še en občutek sem dobil. Ta, da družina iz ene prikolicke živi svoje dopustniško življenje brez vsake zveze z družinami v drugih treh prikolicah. Mogoče je bilo to res, morda pa tudi ne, skoraj gotovo pa je to veljalo za prvo avgustovsko izmeno.

Ta ugotovitev je sicer nenavadna, kajti naši delavci so družabni in prijazni. Ti dve lepi lastnosti sem mnogokrat sam opazil in občutil. Nedavno na primer tudi na otoku Cresu, pa tudi tiste avgustovske dni v Savudriji.

Stane Koman



Anisa in Aleks – Zornova iz Nove Gorice



Del avtocampa Funtana. Naše prikolicice niso v tem delu, temveč nasproti temu



V savudrijskem zalivčku

SPREMEMBE v blagajni vzajemne pomoči

S pravilnikom je določeno, kako naj bi blagajna vzajemne pomoči delovala. Nekateri člani niso bili več prilagojeni aktivnemu delovanju.

Spremembe pravilnika so bile opravljene po samoupravni demokratični poti. Člani blagajne so se podpisali referendum, da se strinjajo s spremembami, ki jih je predlagal upravni odbor blagajne.

Sprememba je nastala pri sestavi skupščine. S 103 člani blagajne je bilo v tem stabilizacijskem času nemogoče sklicati skupščino, ker so bili vsi člani blagajne tudi člani skupščine. Imamo pa tudi 29 članov iz PE Kranj in 11 članov iz PE Kočevje.

Z dopolnitvijo 15. člena zdaj skupščina voli na 5 članov enega delegata tako, da bo štela le 20 članov, plus upravni odbor, 7 članov in nadzorni odbor blagajne, 3 člani.

S to spremembo in dopolnitvijo pravilnika bo poslovanje BVP bolj elastično in aktivno.

Ugotovljeno je bilo tudi, da je bilo polletno poslovanje zelo pozitivno, ker smo vsem članom blagajne, ki so zaprosili za posojilo, prošnje ugodno rešili.

Vsak član blagajne lahko dobi posojilo v višini 5.000,00 din do 10.000,00 din.

Višina posojila zavisi od števila prosilcev in razpoložljivih finančnih sredstev.

Zaželjeno je, da bi k članstvu BVP pristopile tudi druge enote DO DINOSA. Članarina je 150.- din po osebi. Ko izstopite, če izstopite iz članstva, dobite vso članarino nazaj.

Golja ing. Anton

PRAVILNA REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE ŠT. 112

AROMA, MULAR, RESOR, ENOTA, ODDIH, POČITEK, REKREACIJA, DAN, RDEČENJE, PALMO LIVE, ONE, JAR, OLIMP, NOVAK, ERO, TEN, UTA, AZI, ET, OMO, SRP, ČAČKA, ONO, MARATON, IDIOT, KIM, ENEJ, JAJCE, KOLONA, CIZA, ARSAK, SLOVAN

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 113

5 NAGRAD PO
100,00 DIN
ROK ZA REŠITVE
13.9.1982

ŽREBANJE JULIJSKE KRIŽANKE ŠT. 112

Za julijsko križanko je bilo razpisanih 5 nagrad po 100,00 din. Uredništvo je v roku, to je do 15.8.1982 za to križanko prejelo razmeroma veliko število rešitev, in sicer 27.

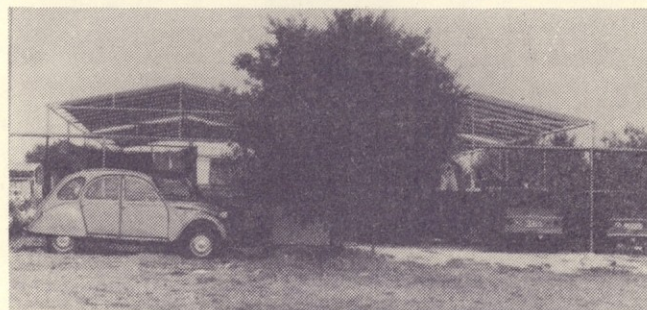
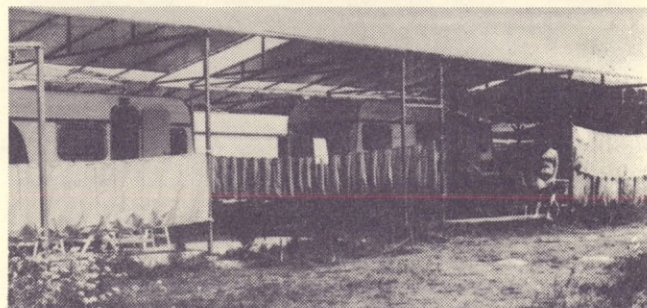
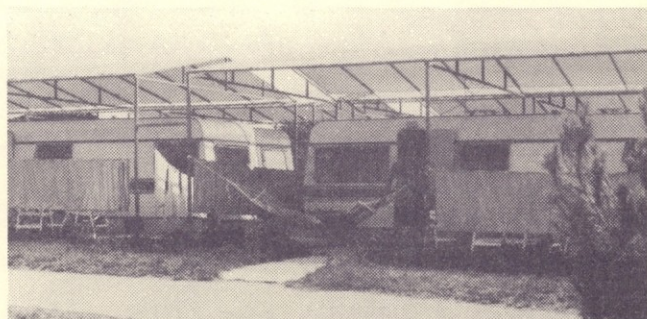
V komisiji za žrebanje so bili: Stane Koman, tehnični urednik glasila DINOS, Jelka Oblak iz oddelka osebni dohodki, Cveta Meden, strojepiska in Stanka Zajec iz saldakontija, ki je iz koška jemala prejete rešitve.

Stanka je morala 11-krat seči v košek, da je komisija dobila 5 pravih rešitev.

Srečni nagrajenci, ki dobijo po 100,00 din, so:

- TATJANA KREL iz Selnice ob Dravi (PE Maribor)
- MILOŠ GRAJZER iz Kranja
- NEVENKA PATERNOSTER iz DSSS Ljubljana,
- ANA LOBENWIN iz DSSS Ljubljana,
- MARIJA GARIČ iz DSSS Ljubljana.

ČESTITAMO!



Naše avtoprikolice v Funtani od spredaj in zadaj ter naše parkirišče. Pod drevesom se vidi spodnji del priločnega skladišča v katerem je tudi tuš

RADNIČKI SUSRETI U RAPCU

Radnički susreti radnika članica PZ INOT održaće se 24, 25 i 26. septembra 1982. godine (petak, subota, nedelja) u Rabcu (Istra, kraj Labina između Rijeke i Pule).

Učesnici SUSRETA moći će već od 23. septembra 1982. godine po podne da pristižu u Rabac, odnosno hotela HEDERA i MIMOZA.

Uslovi smeštaja: pun pan- sion din. 468.- dnevno, uve- ćan za daljih 26.- dinara dnevno po osobi (din 6.- za boravišnu taksu i din 20.- za korišćenje terena) t.j. ukup- ni troškovi po danu po ak- tivnom učesniku din. 494.-.

Do sada su učešće u pisme- noj formi, u vidu odluke od- govarajućeg organa prijavile sledeće organizacije:

- Otpad, Subotica
- Kosovosirovina, Titova Mitrovica
- Metis, Rijeka
- Obnova, Osijek
- Sirovina, Sisak
- OOUR Reomat, Kraguje- vac
- Jugosurovina, Skopje
- Trgosirovina, Sarajevo
- Otpad, Zrenjanin (SIBA)
- Unija, Zagreb
- Nova sirovina, Banja Luka
- Otpad, Pula
- Dinos, Ljubljana
- Surovina, Maribor

- Obnova, Beograd
- Kneževac, Beograd
- Otpad, Vršac
- OOUR Gradski otpad, Beograd t.j. 18 od 30 čla- nica PZ INOT.

Načelno je prihvaćeno od DINOS-a – Ljubljana da bude domaćin SUSRETA na način i u obliku kako je to i do sada bilo.

Na SUSRETIMA biće upraž- njavane sledeće discipline proizvodnog i sportsko- rekreativnog karaktera, i to:

1. sortiranje otpadaka har- tije
2. sortiranje otpadaka obojenih metala

3. rezanje otpadaka metala (željeza)
4. utovar i istovar otpa- daka (u kontejneru, sa odgo- varajućom manipulacijom)
5. mali nogomet (muški)
6. stoni tenis (muški, že- ne)
7. šah (mešovito)
8. potezanje konopca (mu- ški)
9. streljaštvo (muški, žene)
10. kuglanje (muški, žene)
11. plivanje (muški, žene)
12. bacanje kugle (muški, žene)
13. skok u dalj iz mesta (muški, žene)
14. pikado (žene)
15. kros (obaveza za sve ak- tivne učesnike; trčanje na 1000 m za muške i 600 m za žene).

NAGRADNA KRIŽANKA ŠTEVILKA 113



ZBIRKA KAMNITIH SPOMEJIKOV	ZNAČAJ, NRAVI	LEŽAJ PRI KOLESU	PRIROČNIK PROTI PAČENJU JEZIKA	VLAK, KI PELJE U KARLOVAC	SODELUJ V GLASILU!	KRAVJI MLADIC	IZVELEČEK NAPOJ	SOLI SOLITRNE KISLINE	SWOP SLAME	UBOŽICE, SIROTE
PLAKAT, LETAK					M. PEVSKI GLAS					
GRŠKA BOGINJA MODROSTI					ELITNE SKUPINE ENOJKA					
POBOJ S PUSKAMI NAROD U CSSR										
GLAVNO MESTO JORDANIJE	BEOGRADSKI WOGO METAS SLOBODAN	ISTARA DOLINA, MIRA TRINITRO TOLUOL	SL. SKLA- DATELJ (MARIO)	KAMNIT SVOD NIKALNICA, NAKA		SOVRE ANTON TROPSKA OVJALKA			DINOS	SESTAVIL IJI RISAL: LJUBO BRADISAO
MESTO OB IZLIVU VOLGE				KAMENIHA (PO AVALI)					REKA U GRŠKEM PODZEMLJU	HAROD
NEGA NOHTOV, PEDIKIRA				RADO CASL MESTECE BLIZU NEAPLJA	ZAH. DEL II. GVINEJE GAMAL ABDEL...					
STARI SLOVANI, ANTI			JAPONSKI SOPEK DRZAVIHA, BLAGAJIHA					HIJENC ANDREJ ZAREZA ZA DNO PRI SODU!		HAJ ŽIVI! (ITALIJANI)
NIKOLA TESLA		ATA, ATEK HARECHO FIGURA U CETYORKI		BANANOVO DREVO ŽIVAL Z BODICAMI						
POPIŠUJ V GLASILU!	PODROČJE OKOLIS MARJAN OROZEN		CIRILSKA CRKA ZGOLJ, SAMO		GRŠKI POL- BOGOVI JANC EVA					
IME BOKSARJA PARLOVA			VERSKI VZKLIKI VESELJA						PAKET, OMOT	
VRSTA RASTLIVE			VODJA FILMA ALI IGRE						POŠKODBA TELESA	